

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 15. An lex vel consuetudo Provinciæ est titulus legitimus aliquid ultra
fortem exigendi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

licet periclitans, esse sufficientem compensationem, ideoque nihil posse exigere pro illius periculo. Ad 3. restitutio[n]e sortis non tolli periculum, quod ante illam subivit mutuans, & quod erat pretio estimabile, sed jam non continuari. Ad 4. negant id toleraritatum, nam querrebatur, an id esset licitum, & respondet non esse licitum ratione mutui, sed ratione periculi propositi non debere inquietari. Sanè si id jure naturali esset illicitum, deberent Missionarii monere, & impedirene quid tale exigatur.

Q 15. *An lex, vel consuetudo Provinciae estitulus legitimus aliquid ultra sortem exigendi?*

Resp. Neg. Si nullus aliis adsit titulus iustus. Quia cum perceptio lucri ex mutuo sit jure divino vetita, nullo alio jure potest esse licita. Igitur lex, quæ permittit ex quo vis mutuo aliquid ultra sortem, v. g. 5. pro centum exigere, & de eo pacisci, immo præcipit iudici, ut mutuatarium compellat ad hoc auctarium persolvendum mutuanti, semper præsumit, & supponit titulum interesse, nempe lucrum cessans, vel damnum emergens. Quare si nullum re ipsa ex mutuo lucrum cesseret, vel damnum sequatur; tunc nihil potest in conscientia ultra sortem exigi, & acceptare restitu[re] debent. Item non licet plus accipere, quam

sit

sit lucrum cessans, vel damnum ortum ex mutuo, etiamsi plus lege constitutum sit; nam tunc lex vel sententia judicis ntitur falsa præsumptione. Neque enim est intentio legis, nec potest esse, ut aliquid accipiatur ratione mutui.

Idem dic de lege, & de sententia judicis; qua mutuatori adjudicatur aliquid ultra sortem à tempore interpellationis suæ, in compensationem interesse: nam si nullum lucrum cessans, nec damnum emergens, vel non tantum patiatur mutuans, nihil aut non tantum potest accipere: quia tunc sententia judicis ntitur falsa præsumptione, unde non dat verum jus. Quid si adjudicaretur aliquid in pœnam dilatæ solutionis, nihil etiam posset accipi, si revera debitor non fuit in culpa: quia omnis pœna justa supponit culpam. Imò sunt, qui prætermoram culpabilem debitoris requirunt adhuc, ut mutuator damnum, vel lucrum cessans sustinuerit, quia putant legem ad pœnam damnantem supponere etiam interesse.

Q. 16. *An qui pignus pro mutui assècuratione accepit, tenetur fructus ex illo perceptos computare in diminutionem sortis, deducitis expensis, laboribus ac operis?*

Resp. Aff. *Est communis. Et constat ex cap.*

1. & 2.